

Όσιος Αθανάσιος Χαμακιώτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Τη μνήμη του Οσίου Αθανασίου του Χαμακιώτη εορτάζει σήμερα, 17 Αυγούστου η Εκκλησία μας. Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως, υπό την προεδρία του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, κατά την Συνεδρία της 16ης Νοεμβρίου 2023, αποφάσισε την κατάταξη εν τω Αγιολογίω της Ορθοδόξου Εκκλησίας του Ιερομονάχου Αθανασίου (Χαμακιώτου), ιδρυτού του Ιερού Ησυχαστηρίου Παναγίας Φανερωμένης Ροδοπόλεως Αττικής και εφημερίου επί πολλά έτη του ιστορικού Ιερού Ναού Παναγίας Νεραντζιωτίσσης Αμαρουσίου.

Αυτός ο μακάριος και νεοφανής φωστήρας της Εκκλησίας καταγόταν από κάποιο χωριό της Αχαΐας, το οποίο οι ορεινοί κάτοικοι της Πελοποννήσου ονομάζουν Τουρλάδα. Γεννήθηκε το 1891 από φτωχούς αλλά ευσεβεστάτους γονείς, τον

Βασίλειο και την Κωνσταντίνα Χαμακιώτη, λαβών κατά το θείο βάπτισμα το όνομα Γεώργιος.

Από τα νεανικά του χρόνια έδωσε δείγματα για το τι επρόκειτο να γίνει. Επεδείκνυε σεμνή ηθική διαγωγή και ασκούσαν στον θείο φόβο. Νυχθημερόν προσευχόμενος προς τον Κύριον, ποθούσε το μέγα λειτούργημα της ιερωσύνης, αφού πρώτα όμως έλαβε το σχήμα της αγγελικής πολιτείας των μοναζόντων. Έτσι, όταν έγινε δεκαπέντε ετών, πλήρης θείου έρωτος έφτασε στην αγιώνυμη Λαύρα της Αχαΐας, στην οποία εμόναζε τότε και ο αδελφός του πατέρα του, Χαρίτων Αναγνωστόπουλος. Εκεί μετά από επταετή δοκιμασία και εν συνεχεία αφού φοίτησε στην Ιερατική Σχολή της Άρτας, εκάρη μοναχός και μετονομάστηκε Αθανάσιος. Την 14η του μηνός Σεπτεμβρίου 1921 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και στο εξής έλαμψε ως λύχνος φαινός πάνω στον λυχνοστάτη του ιερού Ευαγγελίου στην αγιοτόκο μονή της Λαύρας, διαχέοντας παντού το φως των θείων αρετών και διαπρέποντας επί δεκαετία με τις πράξεις του, τους λόγους του και με όλα του τα χαρίσματα.

Λόγω της επισφαλούς υγείας του αναχώρησε για την πόλη των Αθηνών. Αφού παρέμεινε σε διάφορες περιοχές πλησίον του κλεινού άστεως, όπως στην Ανάληψη, την Γλυφάδα, την Μάνδρα, επεζήτησε τον ησύχιο βίο του εφημερίου και προς τούτο δέχτηκε να διοριστεί ως Εφημέριος κατά το έτος 1936 στο περικαλλέστατο παρεκκλήσιο της Παναγίας της επιλεγομένης Νεραντζιωτίσσης στην τότε κωμόπολη του Αμαρουσίου. Εκεί ως άμεμπτος εξομολόγος και ακάματος ιεουργός άσκησε τα ιερατικά του καθήκοντα και κατέλιπε τις πατρικές του παρακαταθήκες στο αγαπημένο του ποίμνιο, το οποίο edίδαξε και καθοδήγησε με ειλικρίνεια.

Το έτος δε 1963 ανοικοδόμησε εκ βάθρων μία παλαιά μονή ευρισκομένη στην Ροδόπολη Αττικής, την οποία με την χάρη της Παναγίας της Φανερωμένης καθιέρωσε και ανέδειξε ως γυναικεία μονή. Εκεί ο θείος Αθανάσιος ανεδείχθη εν σώματι άγγελος. Με κόπο και ιδρώτα πολύ αφιερώθηκε στην ιερά μελέτη, έλκοντας προς το πρόσωπό του όλες τις διψώσες ψυχές και καθοδηγώντας τις στην κατά Χριστόν φιλοσοφία. Προσέφερε έτσι στην αγία Εκκλησία πλείστους καρπούς, ορθοτομώντας τον λόγο της αληθείας.

Προέβαλλε σε όλους την ελεημοσύνη, την οποία ως ιεροπραξία τελούσε νυχθημερόν, ποριζόμενος και εμπιστευόμενος την πενία του στο ρηθέν υπό του Εφραίμ του Σύρου, «πάρα πολύ μακάριος είναι ο ευεργετών πολλούς φτωχούς· γιατί κατά την Κρίση θα βρει πολλούς συνηγόρους».

Με αυτό τον τρόπο διήγαγε την μακαρία του ζωή, αφήνοντας οσιακή μαρτυρία σε όλους, όσοι προσέτρεχαν προς αυτόν, και κοιμήθη εν Κυρίω την 17η μηνός Αυγούστου 1967, παραδίδοντας το πνεύμα του στα χέρια της Κυρίας Θεοτόκου,

πλήρης ημερών και καλών έργων. Καθώς δε το θείο σκήνωμά του ετάφη στην μονή που ίδρυσε ο ίδιος, δεν σταμάτησαν ποτέ οι ανείκαστες ενδείξεις της παρηγορίας, παρουσίας και παρρησίας του οσίου Γέροντος, αφού άρρητη ευωδία εκχέεται εκ του τάφου αυτού υπέρ πάντα τα αρώματα κατά την θεία ρήση των Γραφών, η οποία ευφραίνει και αγιάζει τους ευλαβώς προσερχομένους στη ευαγή μονή του. Πλουτίζοντας με θαύματα την προς Κύριον μεσιτεία του, ιλαρύνει τους πιστούς και μας μυσταγωγεί και μετά θάνατον εις λαμπρότητα βίου και αιώνια σωτηρία. Υπέρ λίαν ποθητός και σεβάσμιος, καθώς και συμπαθής και ελεήμων πατέρας προς τα τέκνα του αφοσιώθηκε στην ακράδαντη διακονία Θεού και ανθρώπων.